

BÁGER GUSZTÁV

A 80 éves Juhász Ferencnek

Lélegző pórusok a kráterek.
Méhszáj, orrlik, árusz: mind kerek.
Szép az univerzum – csak koszlott.

Glóriám helyén páncélsisak.
Golyóálló vért alatt, nicsak:
kocsonya-dió a szívem.

Milyen mindenségbe lettünk lefestve?
Semmit-nemzésről mi jut még eszedbe?
Moha, kavics, patak. Lány szellő, hús Rend.

Időtáv Holdban

Egy nagy vers hiányzik a palettáról.
A szöveg, amely bejárja a kozmoszt,
egy darabig kering a Föld körül, majd a Holdon landol.
Egy nagy szerelem kellene itt. Az ország erre szomjas.
Unjuk már ezt a politikát, a penészes befőttet a kukások,
a vajás kenyeret a napközisek, részegek a másnaposságot.
Elég! Elég! Egy nagy érzelem villáma kell ebbe a homályos országba.
Önsajnálát, önámítás,

retrográd pszichológia

– a mocsok anatómiája.

Nincs más út:
egy óriási vers keringjen a lapokban a véresíkot húzó hírek között.
De ki írja meg? Ki tudja felnyitni az ötször lezárt pecséteket?